

ΕΤΟΣ 56ον

29 Ιουνίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 26 (2874)

ΟΙ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ

Ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία σήμερα ἐπιτελεῖ χαρμόσυνη ἑορτή καί ἱερή πανήγυρη, τὴν πάνσεπτη μνήμη τῶν πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων τῆς Πέτρου καί Παύλου. Κι εἶναι αὐτὴ ἡ ἑορτὴ καί ἡ χαρὰ ἓνα γεγονός παλισημάντο καί πολυδιάστατο γιὰ τὴ θριαμβεύουσα καί τὴ στρατευομένη Ἐκκλησία· γιὰ τὸ ἐπουράνιο καί τὸ ἐπίγειο θυσιάσιον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ κατὰ συνέπεια ἔχει ἄμεση σχέση μὲ τούτη τὴ μεγάλη ἑορτὴ, καθὼς ἀναφέρεται στὴν ὁμολογία τοῦ Πέτρου ἐξ ὀνόματος ὄλων βέβαια τῶν Μαθητῶν γιὰ τὴ μεσσιανικότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐξ ἐξετάσεως λοιπὸν τῶν δύο μεγάλων ἀποστολικῶν μορφῶν: Πέτρο καί Παῦλο.

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος

Ἕνας ἀψίκωρος ἰσραηλῆτης, ἀδερφὸς Ἀνδρέα τοῦ Πρωτοκλήτου, γεννημένος στὴ Βηθσαϊδᾶ, κοντὰ στὴ λίμνη Γεννησαρέτ καί τὸ ἐπάγγελμά του ἦταν ψαράς. Μαζὶ του ἀλλήλων συνεταιρικά ὁ ἀδερφὸς του Ἀνδρέας καί οἱ γιοὶ τοῦ Ζεβαιδαίου Ἰάκωβος καί Ἰωάννης, Ἀπόστολοι κι ἐκεῖνοι. Ἦταν ἄνθρωπος ἀγράμματος καί ἀπλοϊκός (Πράξ. 4,13). Ἡ κλήση του στό ἀποστολικὸ ἀξίωμα ἔγινε βαθμιαία· τὸν παρουσίασε ὁ ἀδελφὸς του Ἀνδρέας στὸν Ἰησοῦ Χριστό κι ἔκεινος τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Κηφᾶς (Ἰωάν. 1,42-43). Παρευρισκόμενος στὸ θαῦμα τῆς Κανᾶ καί ὕστερα ἐγκαταστάθηκε στὴν Καπερναοὺμ μαζὶ μὲ τὸν Κύριο (Ἰωάν. 2,12). Ἡ ὀριστικὴ του κλήση ἔγινε μετὰ τὴν πρώτη θαυμαστὴ ἀλλοίωση (Λουκ. 5,1-11) κι ἔγινε ἔτσι ψαράς ἀνθρώπων ἢ ὅπως ὠραιότατα ὑπογραμμίζουν τὰ ὀρθρινὰ τροπάρια· «τόν βυθὸν τῆς ἀλλοίωσης καταλιπὼν...», «βροτῶν ἀλλοίωση θεῖον ἀπειργάσατο».

Ὁ Πέτρος ὑπακούει στὴν κλήση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Ματθ. 4,20) χωρὶς μέσους ἄλλους καί τὸν ἀκολουθεῖ· μαθητεύει κοντὰ Του καί στὴν Καισάρεια τοῦ Φιλίππου δίνει τὸ μεγάλο μάθημα τῆς ὁμολογίας του γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ρωτᾶ-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ις ' 13-19)

Ὁμολογία τοῦ Πέτρου

*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώ-
τα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι· τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ
Ἱερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς
δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων Βᾶρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι,
ἀλλ' ὁ Πατὴρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ
πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ἕξου οὐ κατασχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώ-
σω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον
ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.*

εἰ ὁ Θεάνθρωπος τοὺς Μαθητές: «ποιὸς ἦνε οἱ ἄνθρωποι πῶς εἶμαι»; Κι ἐκεῖνοι ἀπαντοῦν: «ἄλλοι ἦνε πῶς εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ἄλλοι ὁ Ἡλίας, ἄλλοι ὁ Ἱερεμίας ἢ ἓνας ἀπὸ τοὺς προφῆτες». Καί φθάνουμε στό κρίσιμο ἐρώτημα: «κι ἐσεῖς ποιὸς ἦτε πῶς εἶμαι;». Τῆ γνώμη καί στή συνέχεια τὴν πίστη τῶν Μαθητῶν Του ἐρευνοῦσε ὁ Ἰησοῦς μὲ τὰ ἐρωτήματα αὐτά καὶ δέν τὸν ἐνδιέφερε «ἡ γνώμη» τῶν ἀνθρώπων. Καί ὁ Πέτρος ἐξ ὀνόματος ὀλιῶν ξεσπᾶ στὴν ὁμολογία. «Ἐσύ εἶσαι ὁ Μεσσίας, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ»! Πάνω στὴν πέτρα - θεμελίο λίθο αὐτῆς τῆς ὁμολογίας ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς θεμελιώνει τὴν Ἐκκλησία ἢ μᾶλλον ὁ Θεάνθρωπος, ἡ πέτρα, μέσω τῆς ὁμολογίας τοῦ Πέτρου στὸν ἑαυτὸ Του θεμελιώνει τὴν Ἐκκλησία, ὥστε ὁ θάνατος νά μὴν τὴν νικάει, οἱ αἰρετικοὶ νά μὴν τὴν τεμαχίζουν καὶ οἱ βάρβαροὶ νά μὴν μποροῦν νά τὴν πορθοῦν!

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος

Ἦ Ἄγριο λιοντάρι, κατὰ τὴν ἱερὴ ὕμνηση, πού ὡς Σαοὺλ κατασπάραιζε τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ (Πράξ. 8,3). Γεννήθηκε στὴν Ταρσό τῆς Κιλικίας (22,3) κι ἔλαβε σπουδαία μόρφωση. Ἦταν φανατικὸς καὶ ζηλωτὴς Ἰουδαῖος, πρόκοβε στὸν ἰουδαϊσμό πῶς πολὺ ἀπὸ πολλοὺς συνομήλικους συμπατριῶτες του, γιατί εἶχε μεγαλύτερο ζῆλο γιὰ τίς προγονικὲς του παραδόσεις (Γαλ. 1,14). Τιθα-σεύτηκε ὅμως αὐτὸ τό λιοντάρι ἀπ' τὴ φωνὴ τῆς Δαμασκοῦ (Πράξ. 9,1-9) κι ἔγι-νε ἄμνος· καὶ τοῦ ἄμνου τοῦ Θεοῦ τὴν ποίμνη σάν ποιμένας καλὸς πιά ποιμαί-νει! «Σκεῦος ἐκλογῆς»! (9,15). Ἦ ὄργανο τοῦ Χριστοῦ κάνει γνωστὸ τό ὄνομα Του στά ἔθνη· Μέ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ ἔγινε αὐτὸ πού ἔγινε, ἀλλὰ δέν τὴν ἄφησε ἄκαρπη· ἐργάστηκε περισσότερο ἀπ' ὅλους τοὺς Ἀποστόλους (Α' Κορ. 15,10). Ἦ Ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὕμνος «κύκλιω τὴν οἰκουμένην πᾶσαν περιέλαβεν», «διαδραμῶν τό κλίτος ὅλον τῆς γῆς, ὥσπερ ἄροτρω ἔσπειρε τὴν πίστιν»!

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἦλθε εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τοῦ Φιλίππου, ἐρωτοῦσε τοὺς μαθητάς του, «Ποίος, λέγουν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;». Αὐτοὶ δὲ ἀπήντησαν, «Μερικοὶ λέγουν ὅτι εἶναι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ἄλλοι ὁ Ἡλίας, καὶ ἄλλοι ὁ Ἰερεμίας ἢ ἓνας ἀπὸ τοὺς προφῆτας». Λέγει εἰς αὐτοὺς, «Σεῖς, ποίος λέτε ὅτι εἶμαι;». Ὁ Σίμων Πέτρος ἀπεκρίθη, «Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Μακάριος εἶσαι, Σίμων υἱέ τοῦ Ἰωνᾶ, διότι ἄνθρωπος δέν σου τό ἀπέκάλυψε αὐτό, ἀλλ' ὁ Πατέρας μου ὁ οὐράνιος. Καί ἐγὼ σου λέγω, Σὺ εἶσαι Πέτρος καὶ ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν αὐτὴν θά οἰκοδομήσω τὴν ἐκκλησίαν μου καὶ αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου δέν θά τὴν καταβάλουν. Καὶ θά σου δώσω τὰ κλειδιά τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ ὅ,τι δέσῃς εἰς τὴν γῆν, θά εἶναι δεμένο εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Καὶ ὅ, τι λύσῃς εἰς τὴν γῆν, θά εἶναι λυμένο εἰς τοὺς οὐρανοὺς».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Οἱ συνέπειες τῶν ἀποστολικῶν του τεσσάρων γνωστῶν περιοδειῶν ποιῆς ἦταν; «Τά κατὰ πόλιν δεσμά καὶ τὰς θλίψεις» ἢ «τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν», ποίος μπορεῖ νά διηγηθεῖ ἢ νά ἀναπαραστήσει τοῦ Χριστοκέρυκα ἀπόστολου Παύλου; Ἦ ἔθεσε στὶς ψυχές τῶν ἀνά τὴν οἰκουμένη χριστιανῶν πολυτελή καὶ ἀκρογωνιαῖο θεμέλιο λίθο τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ἔτσι ὥστε λαμπρό νά εἶναι τοῦ καθενός τό ὑπαρξιακὸ οἰκοδόμημα πού θά ὑψωθεῖ πάνω σ' αὐτό τό θεμέλιο! Ζώντας ἀκόμα ὁ Κύριος τὸν ἀνύψωσε μέχρι τρίτου οὐρανοῦ καὶ τὸν ἔβαλε στὸν Παράδεισο (β' Κορ. 12,1-5)! Ὁ μόνος ἀπ' τοὺς ἀποστόλους πού βαπτίσθηκε. Οἱ ὑπόλοιποι μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα τὴν Πεντηκοστή.

Οἱ ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος

Οἱ δύο «ζευκτοὶ βόες τοῦ Χριστοῦ», «πάντας εἴλκυσαν πρὸς τὴν θεογνωσίαν ἔθνη, πόλεις τε καὶ νήσους»! Δύο Καθολικὲς Ἐπιστολὲς ἔγραψε ὁ Πέτρος, Δεκατέσσερις ὁ Παῦλος σὲ ἀντίστοιχες πόλεις πού κήρυξε. Καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστός πῶς τοὺς βράβευσε; Τὸν Πέτρο τὸν ἔκανε ὑπέρτερο τῶν ἀγγέλων τῷ σώματι, κριτὴ καὶ σύνεδρό Του κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία Του· τοῦ ἔδωσε τὴν ἐξουσία τοῦ «δεσμεῖν καὶ λύειν»· ἔτσι βλέπει ὁ ἱερός ὑμνωδός τὴ βράβευση. Τὸν Παῦλο τὸν βράβευσε μέ τὴν ἀνύψωσή του στὸν παράδεισο, ἐνῶ ἦταν ἀκόμη ζωντανός.

Νά εὐχαριστοῦμε τὸν Κύριο, γιατί ὡς φιλόανθρωπος Θεός ἔδωσε καυχήματα στὴν Ἐκκλησία Του, τοὺς πρωτοκορουφαίους ἀποστόλους Πέτρο καὶ Παῦλο· λαμπρὸν σάν ἀστέρια, γιατί ἥλιος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἦ ἔδωσε σηρίγματα σ' αὐτὴν· τὴ σταθερότητα τοῦ Πέτρου καὶ τὴ σοφία τοῦ Παύλου. Ἐξάλλου ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία πλέγεται καὶ εἶναι ἀποστολική, γιατί ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν Κύριο

29 Ιουνίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ,
Πέτρου († 64) καί Παύλου († 67) τῶν πανευφήμων καί πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστ.: Β΄ Κορ. ια΄ 21 - ιβ΄ 9 – Εὐαγγ.: Μαθθ. ις΄ 13-19.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Ἰουλίου, Γ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ε΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μαθθ. ζ΄ 22-23.

τόν πρῶτο καί μεγάλο «ἀπόστολο» (Γαλ. 4,4· Ἐβρ. 3,1) καί ἰδιαίτερα γιατί ἐποικοδομήθηκε στό θεμέλιο τῶν ἀποστόλων μέ ἀκρογωνιαῖο λίθο τόν ἴδιο τόν Χριστό (Ἐφεσ. 2,20) καί τηρεῖ ἀναληθίωτη τή διδασκαλία καί τίς παραδόσεις τῶν ἀποστόλων. Γιατί τέλος ὁ Χριστός ἔδωσε ὑπόδειγμα σ΄ ὅλους τοὺς ἀμαρτωλοῦς ἀνθρώπους· ὁ Πέτρος τόν ἀρνήθηκε καί μετανόησε. Ὁ Παῦλος τόν πολέμησε, ἀλλῆ ἀ ἔγινε ὁ ἐκλεκτός Του. Ἡ μετάνοια εἶναι ἡ πράξη τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς χριστιανικῆς μας πίστεως.

Εἶθε καί ἐμεῖς νά δίνουμε παντοῦ καί πάντοτε τήν καλή ὁμολογία γιά τόν Χριστό μέ ῥόγια καί μέ ἔργα· γινόμεστε κι ἐμεῖς ἱερ-ἀπόστολοι σήμερα. Ἀμήν.

† Α. Χ.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἀπέβλεψε πρὸς τόν ἀπόστολον Παῦλον διά νά μεταλαμπαδεύσῃ τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἰς τόν ἑλληνικόν κόσμον, ἀρχίζων ἀπό τήν Μακεδονίαν, ἵνα καταλήξῃ διά μέσου τῶν Ἀθηνῶν εἰς τήν Κόρινθον. Εἶναι δέ μεγίστης σημασίας διά τήν πνευματικήν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος τό γεγονός, ὅτι, ἐνῶ εἰς πάσας τάς ἄς ἐπεσκέφθη ἑλληνικάς πόλεις ἐλάλησε τοῦ Κυρίου τόν λόγον, μόνον ἢ ἐν Ἀθήναις ἐπί τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀγόρευσις του μετεδόθη ὀλόκληρος μέ ὄλας τάς χαρακτηριστικωτάτας λεπτομερείας, τάς σχετικὰς πρὸς τήν μεταξύ τῶν Ἀθηναίων βραχεῖαν μέν ἀλλά μεστήν εἰς γονιμωτάτας σκέψεις παραμονήν του.

Ἀπόσπασμα Εἰσαγωγῆς τοῦ Γρ. Παπαμιχαήλ, ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm